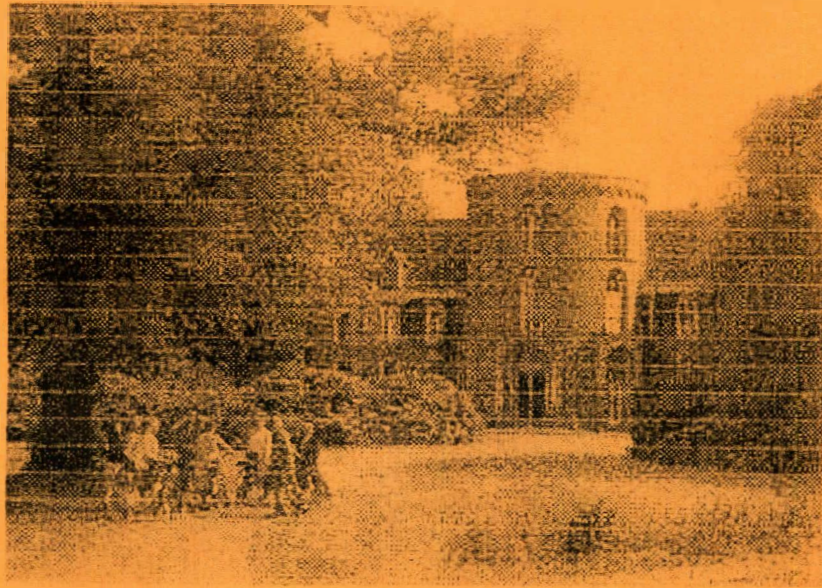

DE WILDENBORCHER

juni 2006

VAN DE REDACTIE

Beste Buurtgenoten. Deze keer een iets magerder Wildenborcher dan u van ons gewend bent en waarop u misschien had gehoopt. Dat is niet omdat we er met de pet naar gaan gooien - integendeel, daarvoor nemen we dit blad veel te serieus - maar omdat we ons wat hebben laten verrassen door de tijd. Voor we het in de gaten hadden was het al eind mei, en toen ook nog eens Hemelvaart en Pinksteren daar doorheen fietsten kwamen we wel erg onder tijdsdruk te staan. Vooral ook omdat we in deze uitgave een aankondiging van het komende Wildenborchs feest wilden meenemen. Op 16 en 17 juni is het weer zover. We hopen u dan ook allemaal weer te kunnen ontmoeten, zowel op de barbecue als op het feest de dag daarna. Laat het dit jaar drukker dan ooit worden! Het Wildenborchs Feest mag nooit verloren gaan!

De afgelopen weken hebben ons ook duidelijk gemaakt dat we uitbreiding nodig hebben van het aantal (vaste) medewerkers aan dit blad. Toen we ons destijds voornamen dit blad nieuw leven in te blazen hoopten we dat meer mensen bereid zouden zijn hun eigen verhalen op papier te zetten. Dat nu blijkt toch wat moeizamer te zijn dan we hadden verwacht. En zelf komen we er, door onze dagelijkse (drukke) werkzaamheden, te weinig aan toe. Daarom heel concreet de volgende vraag:

Wie wil drie à vier keer per jaar (vaker zeker niet):

- een interview verzorgen met een willekeurige inwoner van de Wildenborch voor de rubriek 'Een greep uit het leven van een Wildenborcher';
- een jeugdrubriek verzorgen, zowel met een verhaal(tje) als een illustratie;
- nieuwe inwoners in het kort iets over zichzelf laten vertellen of schrijven;
- Wildenborchers iets laten vertellen over hun al dan niet bijzondere hobby.

En: we willen graag tipgevers. Gebeurt er in uw omgeving iets waarvan u zegt: dat is nou echt iets voor ons buurtblad, zegt het niet alleen voort, maar meld het ook aan ons. Want alleen met uw aller medewerking kan de nieuwe Wildenborcher echt een blad voor de hele buurtschap worden!

Voelt u zich aangesproken door deze oproep, of wilt u eerst wat meer informatie over een of ander, dan kunt u contact opnemen met Jenny Polman of Gea van Dommelen. Voor het overige wensen we u ook met deze Wildenborcher toch weer veel leesplezier. Ondanks de tijdsdruk zijn we er toch weer in geslaagd een leesbare uitgave te produceren, vinden we zelf. En wat u nu mist maken we met de volgende uitgave weer helemaal goed, dat beloven we!

De redactie: **Gerrit Pardijs**, tel. 0575 556255;

Gea van Dommelen, tel. 0575 556880;

Jenny Polman, tel. 0575 556583.

Berichten kunt u ook e-mailen naar: dewildenborcher@12move.nl.

Kopij voor het volgende nummer willen we graag voor 1 november in ons bezit hebben.

Oranjefeest en barbecue

Het jaarlijkse Oranjefeest staat weer voor de deur. We nodigen iedereen die in de Wildenborch woont of zich hierbij betrokken voelt uit dat met ons te vieren. Het feest is op vrijdag 16 en zaterdag 17 juni.

Het Oranjefeest begint vrijdagavond om acht uur met de barbecue. Hiervoor ontvangt u allen een uitnodiging, tegelijk met deze Wildenborcher (als het goed is...). Ik hoop dat velen er aan deel zullen nemen, dan wordt het vast weer gezellig. Op de uitnodiging staat bij wie en voor wanneer u zich voor deze barbecue dient op te geven. Iedereen is welkom, ook (en vooral) de mensen die hier nog maar net zijn komen wonen. De barbecue is juist voor hen een uitstekende gelegenheid met de buurt en haar bewoners kennis te maken.

Voorafgaande aan de barbecue is er een Wk-voetbalwedstrijd waarbij ook het Oranje-elftal binnen de lijnen verschijnt. Die wedstrijd hoeft u er niet van te weerhouden aan de barbecue deel te nemen. Integendeel! Vanaf zes uur 's avonds staat er een groot scherm opgesteld bij de Kapel waarop de wedstrijd is te volgen. En: vanaf zes uur is ook de tap (!) open.

Het school- en volksfeest begint zaterdag om half twee met de opening waaraan muziekvereniging Sursum Corda haar medewerking verleent. De schutterskoning(in) van vorig jaar, Gea van Dommelen, wordt met de koets van huis opgehaald en lost het eerste schot bij het vogelschieten. Daarna volgen onze gastvrouw, Jennine Staring, en de burgemeester, Henk Aalderink. Voor de kinderen is er een springkussen. Natuurlijk zijn er ook weer volop hapjes en drankjes te verkrijgen.

Ik hoop dat u (weer) met velen aanwezig zult zijn. Ik wens u in elk geval een plezierig Oranjefeest toe.

Reint Mennink

Fietstocht Wildenborch 2006

Het is zondag zeven mei, de Kapelcommissie had voor de zoveelste keer weer de jaarlijkse fietstocht georganiseerd. Dit jaar weer prachtig uitgezet door Erik Ebbink.

Het was ook prachtig weer deze dag, wel erg veel wind, maar als je een rondje fietst heb je de wind net zoveel achter als voor.

Het is één uur en Hans en Alma zitten lekker buiten bij de Kapel. Ze geven iedereen een route beschrijving met een bonnetje om in te leveren bij de stop. Ze nemen van iedere deelnemer natuurlijk ook wat euro's in ontvangst. Deze middag waren er 105 deelnemers. Dat is ongeveer gelijk aan het aantal van vorig jaar.

Dus dan maar fietsen door de poort van het kasteel de Wildenborch en dan het Galgengoor in. De Sluitdijk door waar het een beetje mul was, maar toch prima te fietsen. Via de Bokhorst, Klein Dochteren in, waar we een prachtig gezicht hadden op de Staring koepel in

Groot Dochteren. Vlak voor de Berkel de kamp op, waar maar enkel fietsers en wandelaars door mogen. Hier was het een prachtig gezicht over het bouw-en weiland langs de Berkel. Voorlangs het fraai fraaie landhuis De Veldhorst, gingen we bij de stuw en ophaalbrug de Berkel over langs het vroegere sanatorium, fietsen we langs het Twente-Rijnkanaal, na de zwaai het bos door naar Almen. Waar we voor de Hoofdige Boer langs de kerk de Whemeweg opgingen.

Na het bord met de vier regels van het mooie Staring gedicht.....

" Eens was het anders hier ter stee
wanneer een voord den weg doorsnee
en 't brugje, naast die voord geleid
den smaad droeg van zijn nieuwigheid"

Gelukkig maar vier regels anders hadden we daar nog wel even gestaan..... want het hele gedicht is 122 regels. We kwamen na ongeveer 13 km bij de stop het Besselink vonder, hier moet dus vroeger Scholte boer Stuggink naast de brug altijd door de modderstraat zijn gegaan om te kerken. Toen ontstond dus het mooie gedicht van Staaring de Hoofdige(koppige) Boer.

Nadat we een lekker kopje koffie en een krentenbol hadden genuttigd (voor de kinderen was er limonade) en met bekenden en onbekenden lekker hadden gekletst, de fiets weer op.

De bossen van het Waliën, waar de route-beschrijving een punt was vergeten, maar die iets bekend was, wist dat de Lochemseweg rechts af was. Een stukje langs de Lochemseweg richting Warken, over de Oude Borculoseweg. Als je hier naar rechts kijkt zag je voor 20 jaar terug nog tien boerenbedrijven in gebruik, en nu geen één meer.

De route ging vervolgens achter langs 't Enzerink langs De Vijfsprong alsmar recht door tot in de Mossel. Waar we om vier uur weer bij de Kapel arriveerden, waar we bij Frieda nog een afzakkertje konden kopen en nog even gezellig konden kletsen.

We hadden bijna 26 kilometer gefietst. Dus lezers, hou volgend jaar de eerste zondag in mei vrij voor weer zo'n mooi tochtje.

Groeten Johan Pardijs

Het Grote Voorbeeld

Lees ik vorige keer in de Wildenborcher dat er vijf nieuwe en mooie vogelhuisjes in de Wildenborch zijn. Dat kan ik dus niet waarden, ik voel me miskend. Ze vergeten de belangrijkste, het Villavogelvoederhuis, Het Grote Voorbeeld! Mij!

Vorig jaar ben ik door Evert gemaakt. Hij is er een aardige tijd mee bezig geweest, maar het resultaat mag er zijn, al zeg ik het zelf.

Ik was de hoofdprijs van een verloting en werd van alle kanten bewonderd.

Velen wilden mij wel mee naar huis nemen, maar één vrouw had geluk en had het juiste lot.

Haar vent dacht me wel even naar huis te kunnen dragen. Nou, dat heeft hij geweten!

Hij wist niet dat ik in mijn dak een aardige hoeveelheid beton had zitten en dus niet bepaald een lichtgewicht was.

Hij hoefde niet ver te lopen, maar zijn armen werden tijdens die wandeling volgens mij toch steeds langer.

Het laatste stuk mocht ik bij iemand in de kofferbak van de auto. Anders had die vent nu veel te lange armen gehad.

Eenmaal op mijn nieuwe adres aangekomen, werd ik in een schuur gezet. Er moest nog iets schoongemaakt worden en ze waren bang dat ik dan ook mee schoongemaakt zou worden.

Dat vonden ze niet zo nodig. Ik trouwens ook niet, want ik ben nou eenmaal een schoonheid. Na een paar maanden werd ik buiten voor het huis op een paal gezet (gelukkig niet voor paal!)

De paal hebben ze dermate stevig gemaakt, dat ik niet bang hoef te zijn dat ik er af kukel. Nu sta ik dus lekker beschut in een tuin bij een kleine boerderij..

Regelmatig wordt er wat vogelvoer op mij gelegd, waardoor ik inmiddels vele gevederde vriendjes heb die mij dan bezoeken.

De familie fazant loopt vaak bij mijn paal langs om te zorgen dat de grond rond mijn paal ook een beetje netjes blijft. Sommige vogels knoeien zo ontzettend tijdens het eten! Gelukkig hebben ze geen schijtlijsters in de buurt, zodat mijn rieten dak een beetje netjes blijft.

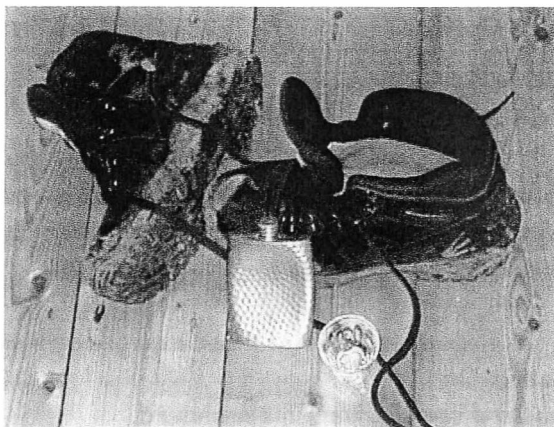
Ik hoop dat die andere vijf het ook een beetje getroffen hebben en een mooie standplaats hebben. Kan haast niet anders, in deze mooie buurtschap.

Vriendelijke groeten van

Het Grote Voorbeeld

Winterwandeling Kapelcommissie 2005

Zondag 5 februari 'winterwandelde' de Kapelcommissie nu eens zelf. Met z'n tienen vetrokken we - in auto's - rond half twaalf vanaf de Kapel, richting Herberg De Pot in Markelo. Daar was het startpunt voor een drietal wandelingen.

Wij kozen voor de tien kilometer lange wandeling.

Zonder al te veel op het sombere weer te letten, werden we langs verschillende wegen, paden en spannende bospadjes geleid.

Onderweg werden we door Gea en Erik getrakteerd op een 'medicinaal' winters hartversterkertje en heerlijke bonbons. Verder gingen we, wandelend door het mooie gebied rond de Herikerberg.

Een gebied dat bijzonder is vanwege de hoogteverschillen en de zogenoemde leemkuilen, ten behoeve van de vroegere steenfabricage.

Het maakte ons benieuwd hoe het er daar in het voorjaar en de zomer uit ziet.

Al met al was het een afwisselende wandeling, die na ongeveer 7,5 kilometer onderbroken werd voor een kopje snert in een heel donkere tent op een boerenerf (we misten hierbij de vuurkorven).

In de laatste kilometers kregen we nog een kleine bui te verwerken.

Daarom was het later bij Erve Brooks in Gelselaar goed toeven.

Met rode, warme wangen genoten we van een pannenkoek, versierd met diverse ingrediënten.

Na eerlijke deling der kosten gingen we huiswaarts. We kunnen wat mij betreft terugkijken op een heel gezellige middag.

Alma van der Schoot.

“Alleen voor vrouwen”

Beste dames van de Wildenborch.

In het verleden is er op de Wildenborch een vrouwenvereniging geweest maar die is enkele jaren geleden opgeheven. Dat is jammer. Nu hebben we het idee opgevat om weer een “damesclub” op te richten, niet alleen bedoeld voor 50+ (waar ikzelf *wel* toe behoort!). Het is de bedoeling om gedurende de wintermaanden elke laatste donderdag van de maand vanaf september tot en met april in de Kapel een gezellige avond te hebben. De avond zal dan beginnen met bijpraten onder het genot van een kop koffie, maar de avond is ook bedoeld om activiteiten te ondernemen, mensen uit te nodigen die vertellen over hun passie, of deskundigen die over wokken/koken, tuinieren vertellen. Of we krijgen info over internet, computer, aerobics, brandpreventie, autoreparatie, gezondheidszorg. Alle onderwerpen zouden mogelijk moeten zijn, en dus niet alleen de specifieke vrouwen onderwerpen. De ideeën van anderen, dus jullie, zijn daarbij onmisbaar. Wij gaan dan proberen om die ideeën uit te voeren.

Donderdag 28 september om 20.00 is de eerste avond en we hopen natuurlijk op een grote opkomst, want daar hangt natuurlijk wel het voortbestaan van de *WildenborchseVrouwenClub* (tijdelijke naam) van af. Die eerste avond zullen we verder de plannen bespreken, de wensen voor de verdere avonden inventariseren en een kostenplaatje maken.

Dus kom en vertel ons wat je bezig houdt!!!!

Gerda Wezinkhof, Alma vd Schoot, Henriette Otten, en Brenda Zevalkink hebben aangeboden om met raad en daad bij te staan, en gezien hun leeftijd, vitaliteit en jeugdige uitstraling, is het een goede reden om ook als *jongere Wildenborchse* te komen. Dus dames, kom in grote getale!!!!!!

Met groeten van
Gea van Dommelen

Klootschiettoernooi 2006

Het begint al een traditie te worden, dat de derde zondag van april het jaarlijkse klootschiettoernooi van klootschietvereniging de Wildenborch wordt gehouden.

Zondag 23 april was het dan weer zo ver. Alle voorbereidingen waren getroffen, via de krant was het toernooi nog eens extra onder de aandacht gebracht, drank en hamburgers waren ingeslagen, prijzen voor de verloting ingezameld, en voor de winnaars stonden er bekers klaar. Als dan ook het weer nog meewerkt moet het wel een geslaagd toernooi worden.

Dit jaar konden we maar liefst 24 teams welkom heten, 10 heren teams, 6 dames

teams, 4 gemengd en 4 teams in de vrije klasse. Deze vrije klasse is een klasse waar teams in uitkomen die aangesloten zijn bij de klootschietbond.

Het parcours dat we gooien is ruim 4 km lang en begint bij de kapel en gaat via de Kapelweg, Mosselseweg, Wildenborgseweg tot aan de finish deze is getrokken op de Nijlandweg net voorbij de inrit van de fam. Langwerden.

Na het indelen van de teams en een kort welkom door de voorzitter, kon er om 13.00 uur gestart worden, dit starten werd verzorgd door Frans Staring. Zijn belangrijkste taak is er voor te zorgen dat de teams op het juiste tijdstip vertrekken, vooral niet te snel achter elkaar.

Als eerste gingen van start de teams Pladdet tegen Wildenborch 2, Harry te Lindert zit in het team Wildenborch 2. Door als eerste te starten kan hij na de finish, zittent op het terras de Zonnehoeck, de uitslagen van alle teams verzamelen.

Daarna wandelen de teams terug naar de Kapel, waar Hermien Oplaat intussen de hamburgers had warm gemaakt, en Frans Staring de drank had klaargezet. Zodat alle deelnemers met een drankje en een hapje de uitslag konden afwachten. Ook houden we nog een verloting om de kosten wat te drukken.

De uitslagen dit jaar:

Heren

	Schoten	Meters
1. Stokkink 1	43	14.50
2. Wildenborch 1	47	31
3. Dunsborg	49	69
4. Wildenborch 2	49	4.50
5. Delden	50	26.50
6. Stokkink 2	51	34
7. Boesveld	51	10
8. Wildenborch 3	51	6
9. Anbo	54	22
10.Pladdet	55	43

Dames

1. Boesveld	69	58
2. Stokkink	70	26
3. Delden	70	2
4. Wildenborch	71	8.50
5. Harfsen	72	9.50
6. Wildenborch 2	82	3

Gemengd

1. Hakvoort	56	50
2. Berenpas	71	2
3. Wildenborch	88	13
4. Berenpas 1	97	4

Vrije klasse

1. Heksenlaak	44	57
2. Yellow Turbo 1	47	58
3. Yellow Turbo 2	49	9
4. Wiersserbroekweg	54	21

Na de uitslag bleef het nog lang gezellig in de kapel.

Groeten Harry Dinkelman

"TUINLIEFHEBBERS" (OPGELET...)

In deze prachtige omgeving staan zoveel parels van boerderijen en huizen met even zo mooie tuinen. Als nieuwkomer ben ik best nieuwsgierig hoe en waarom bepaalde dingen zijn zoals ze zijn. Zelf ben ik druk met het aanleggen van een "nieuwe tuin". Ik zit héél wat tijd op mijn knieën en kan nog allerlei planten gebruiken. Ideeën, tuintips, en misschien samen in de tuin oppakken???

Het lijkt me leuk om af en toe eens bij iemand over de heg mee te kijken

Zijn hier liefhebbers voor????

Om idee te krijgen of jullie het leuk vinden wil ik mijn tuin beschikbaar stellen op 19 juni vanaf halfacht. Misschien kunnen we de ideeën samenvoegen en er iets bruisends van maken.

Véééél mooie zomerse buitendagen toegewenst door

Brenda Zevalkink (Wisman)
Schoolhuisweg 1 7251 KH
0575-526406

GEVRAAGD: Oude film(pje)s met beelden uit de Wildenborch

Ik heb een installatie gebouwd waarmee oude films op DVD kunnen worden overgezet, en ben van plan om een DVD samen te stellen van oude Wildenborchse films of filmfragmenten.

Mocht u nog oude filmpjes hebben liggen met mensen of taferelen uit de Wildenborch, dan hoor ik dat graag.

Bvhd,
Joop Groot Nuelend
0575 55 1306
j.grootnuelend@chello.nl

Oproep

Dit voorjaar hebben we onze gehele woonkamer opgeruimd. De houten vloer moest weer eens worden geschuurd en opnieuw in de olie gezet, en dus is de hele kamer leeggehaald. Vervolgens hebben we alleen teruggezet wat we `echt zouden missen. En dat was eigenlijk helemaal niet zo veel.

Van het een kwam het ander en gevolg van dit alles is dat we nu met een enorme hoeveelheid boeken, cd's, prullaria en nog goed bruikbare spullen zitten waar we eigenlijk wel van af zouden willen (maar die te goed of te waardevol zijn om 'zo maar' weg te doen naar een willekeurige rommelmarkt of een kringloopwinkel. Dat kan tenslotte altijd nog...

We denken dat meer, veel meer mensen met hetzelfde probleem zitten. Daarom deze oproep: wie wil, samen met ons, bekijken of we niet een Wildenborchse vlooiemarkt kunnen organiseren in en rond de Kapel? We stellen ons voor dat hieraan alleen Wildenborchers mee mogen doen, maar dan zowel volwassenen als kinderen. Voor kinderen zou een aparte plek kunnen worden ingeruimd, waar ze hun overvloedige speelgoed of iets wat ze zelf hebben gemaakt aan de man kunnen brengen. We zien dan in gezamenlijk overleg wel wat de mogelijkheden zijn. We zouden zelfs vooraf kunnen afspreken dat een deel van de opbrengst naar een of ander goed doel gaat.

Wie er ook wel iets voor voelt, zowel wat organisatie betreft als wat deelname aangaat, zou contact met ons kunnen opnemen: Jenny Polman en/of Eric Beukema, tel. 0575 556583 of 0612132076.

In de sprookjeshut...

Toen wij in 1990 op 't Holtslag kwamen wonen, stond aan de oprit een knotwilg die eruit zag of hij elk moment kon omvallen. Hanna Bolt, die de boerderij aan ons verkocht, zei dat die knotwilg er nooit anders had uitgezien. Wij bedachten dat het leuk zou zijn als de boom voor nageslacht zou zorgen. Wij haalden er de wilgentenen vanaf en stekten deze langs de afvoersloot. Na een paar jaar waren die stekken ook in knotwilgen veranderd en de oude knotwilg zag er nog steeds uit of hij elk moment kon omvallen.

Aan de andere kant van de oprit was nog ruimte. Daar hebben wij toen nieuwe stekken in een ruime cirkel geplant met het idee er een hut van te maken. Ook deze wilgen werden sindsdien een paar keer geknot. Om de hut af te maken hebben wij van wilgentenen een rondlopende wand gevlochten met op één plaats een opening. Boven op de knotten lieten we een paar lange tenen staan die we naar elkaar hebben toegebogen en in elkaar gevlochten. Dat geheel is nu onze loofhut, met het speciale doel elkaar daar sprookjes te vertellen. De loofhut is onze sprookjes- en verhalenhut geworden.

In deze hut staat een rondlopende vaste bank, waarop zeker vijftien kinderen kunnen zitten. Op de zesde verjaardag van onze dochter Roseanne, 24 april 2005, is de sprookjeshut in gebruik genomen. Inmiddels zijn bijna alle sprookjes die in de afgelopen jaren op 't Holtslag zijn ontstaan in de sprookjeshut naverteld.

Aan de overkant van de oprit staat nog steeds diezelfde oude knotwilg, die eruit ziet of hij elk moment kan omvallen. Maar ik heb zo'n idee dat, als hij om de zoveel jaar wordt geknot, hij ons allemaal overleeft. Ik hoop datzelfde voor de sprookjes die in onze hut worden verteld en die ik nu heb opgeschreven.

Jacobus Trijsburg, juni 2005.

De heks van de Wildenborch (1)

Het verhaal dat ik je nu ga vertellen speelt bijna zevenhonderd jaar geleden, toen er bijna nog geen stenen huizen waren. Alleen de kerken van Lochem en Vorden waren van steen en de Toren van de Wildenborch, zo lang geleden is dat. De rest van de huizen en boerderijen waren allemaal van hout en leem.

Vorden was een dorp en Lochem was een stad. De voerlui van Vorden gingen elke week naar de markt in Lochem met alles wat ze konden verkopen: biggetjes, kippen, boter, kaas en eieren, maar ook groente en fruit. Om van Vorden in Lochem te komen, moesten de voerlui langs de Wildenborch. En dat deden ze pas als het licht was, want op de Wildenborch woonde een heks die de voerlui geweldig kon plagen. Ze waren er bang van en wachtten altijd op elkaar aan het begin van de weg om achter elkaar naar Lochem te gaan, met hun karren en hun paarden, volgeladen met hun vracht.

Eén voerman wachtte niet, wat zeg ik, die wachtte nooit. Die ging voor dag en dauw alleen op pad, in het pikkedonker. Die was voor niets en niemand bang, niet voor de duvel en zijn oude moer, laat staan voor de heks van de Wildenborch. Dat was Gait-Jan Boesewinkel. Een man zo sterk als een beer, zo slim als een vos en zo groot als een deeldeer. Gait-Jan was het eerst van huis en het eerste thuis. Hoe volgeladen zijn kar ook was, altijd trok hij leeg huiswaarts en met een volle beurs.

Op een keer, het was in de herfst, de wind joeg in vlagen door de bomen, de bladeren dwarrelden in wolken langs de wegen, ging Gait-Jan weer in alle vroegte naar de markt. Voor zijn kar sjokte zijn Bles voorwaarts. Gait-Jan liep ernaast met de leidsels in de hand. Onder zijn kar hing het zeil met daarin de haverzak voor zijn paard en mondvoorraad voor zichzelf, brood en spek.

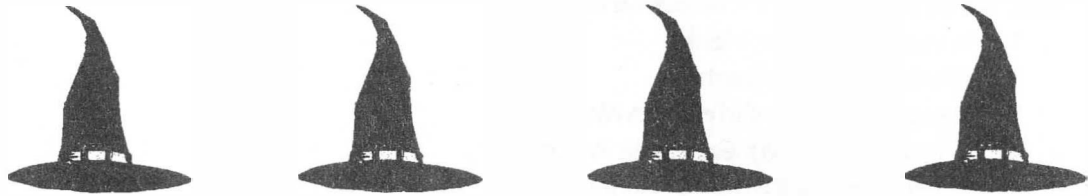
Toen hij bij de Wildenborch gekomen was, zag hij die oude toren donker dreigend rechts van de weg oprijzen, terwijl de maan een spookachtig licht tussen de donkere wolken over de oude stenen liet schijnen. Plotseling zag hij twee felgroene ogen in de berm van de weg op hem toekomen, een zwarte kat die zich klaarmaakte om met één sprong in het zeil onder zijn kar te verdwijnen.

Mijn spek, dacht hij, en hij trok meteen zijn kniep, een mes dat hij met een beweging open liet klappen en naar de kat z'n kop gooide, mikkend op de felgroene ogen. Die kat schoot met een grauw de berm weer in en verdween tussen het hoge gras. Gait-Jan liet Bles halt houden en zocht aan de kant van de weg naar zijn mes. Verdikkie, mompelde hij bij zichzelf. Ben ik mijn kniep kwijt, dat is me ook wat moois.

Hij ging op Lochem aan en was als altijd als eerste op de markt. De meiden van de deftige mensen waren er als de kippen bij van hem boter, kaas en eieren te kopen, en ook vruchten en noten, want het was herfst en dan was er nog keuze volop. Na verloop van tijd raakte zijn kar leeg en begon zijn maag te knorren. De andere voerlui en boeren uit Vorden en andere dorpen uit de omtrek kwamen de stadspoorten door en begonnen hun waren uit te stallen. Gait-Jan kon tevreden zijn, zijn kar was praktisch leeg, zijn beurs vol. Hij had nu wat te verteren.

Hij dook onder zijn kar en viste uit het zeil zijn knapzak en vond zijn brood en spek daarin, wilde een stuk afsnijden, maar miste zijn mes. Da's waar ook, die had hij bij de Wildenborch verspeeld met dat stomme rotbeest.

Hij liep naar een van de vele kroegen rond de markt en bonsde op één van de gesloten luiken. Het was nog te vroeg voor die stadsen om open te gaan. Toch ging een van de luiken los en een vrouw met een oerlelijk smoel keek hem vijandig aan: 'Wat moet je van mij, zo vroeg in de morgen, voerman?' Gait-Jan schrok van dat gezicht, omdat er op haar voorhoofd een zwart geronnen bloedkorst zat. 'Ik ben mijn kniep kwijt', zei hij. 'Kan ik er even een lenen om mijn brood met spek te beleggen?' 'Hier', sprak de oude vrouw. Gait-Jan deinsde achteruit, want het was zijn mes dat ze hem aanreikte. 'Voor deze keer kun je hem terugkrijgen, maar waag het niet om mij er ooit weer mee te gooien!'

Mijn Buurt

(Dit is een opstel dat Daisy Wisman schreef voor haar school, de Kraanvogel in Kranenburg)

Ik heet Daisy Wisman en ik woon in de Wildenborch. Dat ligt in Vorden. We wonen dicht bij het bos, in de weilanden. We hebben vier geiten (Caro, Lien, Nina en Nea), vier kippen zonder naam en twee konijnen, Knuffie en Babbel. Dit zijn onze dieren buiten. We hebben ook twee huisdieren, een hond (Beau) en een poes (Spot). Dit zijn al onze dieren. We wonen in een best groot huis.

Buurt.

We wonen in een heel gezellige buurt. We hebben ook best veel feesten van de burens. Dan gaan we vaak naar de Kapel. Er zijn een paar feesten welke ik op ga noemen: de nieuwjaarsborrel, spelletjesdag, soms toerneelavond. Er zijn nog meer feesten waar ik de naam niet van weet.

Spelen.

Spelen doen we met de geiten uitlaten, in het weiland met Beau, Caro, Lien, Nina en Nea spelen. In het bos of om de boerderij. Met zijn drieën spelen we ook op mijn kamer.

Kijken.

We kijken uit op de geitenwei en op het bos. En we zien ook het huis van Kruiselbrink, Wiltink, Winkels en Kornegoor. Dit zijn allemaal boeren, behalve Wiltink. Winkels heeft geen melk-, nog vleeskoeien. Hij heeft pinken.

Buren.

Onze buren zijn (met voor- en achternaam):

1. Winkels: Berta en Henk;
2. Wiltink: Joke en Bertus;
3. Kornegoor (oud): Catrien en Martin;
4. Kruiselbrink (oud): Gerrit en Annie;
5. Kornegoor (jong): Jan en Annie;
6. Kruiselbrink (jong): Jan en Wim;
7. Kornegoor (jeugd): Samantha en Sintia;
8. Mennink (oud): Gerda en Reind;
9. Mennink (jong): Arnold en Lindsey.

*1: Berta kan niet lopen. Henk houdt pinken, laat ze dekken en verkoopt ze.

*9: Lindsey is juf voor groep 8 in Zutphen. Arnold werkt bij de Medo.

* 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 8 zijn boeren met melkkoeien.

*7: Samantha studeert voor laborante. Sintia werkt op een manege.

Daisy Wisman,

Schoolhuisweg 1,

Vorden

(Beoordeling van Daisy's juf: 'Heel goed gedaan!')

---

*Berichten uit de Prinses Juliana school.
Wildenborchweg 30*

Gr. 7. Leerkracht vraagt aan de groep: Waar zou je willen wonen, als je niet in Nederland woonde?

Antwoord: "In Jamaica. Ja, eigenlijk in Curacao, maar dat kon ik niet vinden in de atlas..."

Gr. 1-2: De kinderen werken over 'verkeer'.

Leerling van groep 1 gaf aan: "Wij werken op school over 'verkering'."

Gr. 8. Op bezoek in Engeland. Leerling: "Ze rijden hier spook." (Wijzend op het verkeer dat links reed)

Gr. 8. Ook in Engeland. Tellen valt niet mee. Wat komt na 'eleven'. (elf)?

Antwoord: "twelèven"

Gr. 8. Vervalste bonkaarten uit de tweede wereldoorlog. Leerling laat twee kaarten zien, waarvan er één vervalst is. Dat is te zien aan het beroep van de man.

"Kijk maar, hier is hij 'bakker' en hier is hij 'Marie José'. (marechaussee)

Gr. 3. Leerling heeft een begrafenis gehad van een tante. In de pauze wil hij graag binnen blijven omdat hij verdrietig is. Zijn vriendje blijft ook binnen. Het vriendje zegt tegen een leerkracht, als deze vraagt waarom ze niet naar buiten gaan in de pauze, "We mogen binnen blijven, want hij heeft last van zijn tanden." Waarop de ander zegt, "nee, joh, van mijn tante."

Gr. 8. (Via ouder) "Ik wil wel een keer naar Turkije op vakantie. Vader reageert: "Zeker met Onur-air, dan val je uit de lucht." Kind: "Nee, dan gaan we maar met KPN."

Gr. 1. Juf laat een plaatje van een sneeuwkllokje zien. Hoe heet dit bloempje?

"Even denken.....een ijsklontje."

Gr. 5. Invuloefening in taalboek: Maak het woord af:

Alleen beroemde mensen krijgen na hun dood een st.....b.....

Antwoord: Standbeeld.

Leerling vraagt: Moet het stokbrood of stoomboot zijn?

Gr. 1. Kind zwaait met een stok. Ander kind roept: "Oooh, mijn buik gaat niet goed voelen van dat ding."

Gr. 8. "Juf, ik krijg een cadeautje, ik weet niet precies wat het is, maar het is in ieder geval een dierig ding."

Tot de volgende keer,,

Jenny Nijssink